

Vizat:
DIRECTOR GENERAL
Zoltán-Csaba Coraian

Raport final de activitate specific proiectului „Pachet de măsuri de asistență socială pentru SUSținabilitatea proiectelor de desegregare din Pata Rât (PAS SUS)” pentru perioada 18.02.2025- 31.12.2025

Proiectul PASSUS a fost implementat în perioada 18.02.2025–31.12.2025 ca un program complex de intervenție socială integrată, având ca obiectiv creșterea calității vieții persoanelor și familiilor aflate în situații de vulnerabilitate provenind din comunitatea Pata Rât, precum și din rândul familiilor relocate în Zona Metropolitană Cluj. Proiectul s-a derulat în contextul procesului de desegregare socio-teritorială inițiat prin proiectele Pata 1 și Pata 2 și continuat ulterior prin proiecte susținute financiar de Primăria Municipiului Cluj-Napoca, precum Infield și Cluj4Home, precum și prin alte inițiative care au vizat susținerea locuirii desegregate și consolidarea procesului de desegregare.

Astfel, la nivelul anului 2025, proiectul PASSUS a demonstrat capacitatea de a implementa un model de intervenție socială integrată, orientată spre rezultate și sustenabilitate, în care locuirea, educația, protecția față de violență și participarea comunitară au fost abordate interdependent. Activitățile desfășurate au contribuit la consolidarea stabilității locative, la creșterea autonomiei familiilor și comunității precum și la dezvoltarea unor practici profesionale relevante și transferabile. Astfel, în intervalul menționat, au fost realizate următoarele activități specifice, în conformitate cu modul în care acestea sunt prevăzute în proiect:

Componenta I. Locuire

Activitatea 1. Oferirea de servicii sociale și asigurarea managementului de caz/ managementului de caz intensiv, monitorizării în domeniul locuirii, respectiv a asistenței psiho-sociale și suportului administrativ pentru familiile beneficiare ale programului de locuire al ADI ZMC (113 familii, reprezentând un număr total de peste 500 persoane) (L1-L11)

Pe parcursul anului 2025, managementul de caz implementat în cadrul proiectului PASSUS a constituit nucleul operațional și metodologic al intervenției sociale integrate, având ca obiectiv prioritar menținerea locuirii desegregate, prevenirea re-excluziunii și susținerea stabilității sociale și funcționale a familiilor sprijinite. Intervenția a fost concepută și livrată ca un proces profesional de lungă durată, profund contextualizat și adaptiv, capabil să răspundă complexității situațiilor individuale și familiale, precum și dinamicii structurale în care acestea sunt plasate.

În intervalul de raportare, proiectul PASSUS a oferit management de caz pentru **113 familii**, reprezentând un număr total de **peste 500 de persoane**, atingând în proporție de **100% indicatorul asumat** în cadrul proiectului. Acest rezultat reflectă nu doar acoperirea numerică integrală a grupului țintă, ci și capacitatea echipei de a susține o intervenție constantă, coerentă și diferențiată pe parcursul întregului an. Managementul de caz a fost fundamentat pe o **abordare informată de traumă, centrată pe persoană și familie**, care a recunoscut impactul cumulativ al experiențelor anterioare de segregare socio-teritorială, insecuritate locativă

prelungită, sărăcie severă și relații instituționale fragile asupra capacității de funcționare și adaptare al membrilor familiilor. În acest cadru, relația profesională dezvoltată și menținută cu membrii familiilor relocate a fost tratată ca o resursă de intervenție în sine, iar continuitatea contactului cu familiile a fost asumată ca principiu de bază al practicii, indispensabil pentru construirea încrederii, menținerea unui cadru de siguranță și identificarea timpurie a riscurilor emergente.

Pe parcursul anului, managementul de caz a fost livrat în regimuri differentiate: management de caz, management de caz intensiv și monitorizare, acestea fiind stabilite exclusiv pe baza evaluării profesionale a nivelului de vulnerabilitate și a gradului de complexitate al situațiilor individuale și familiale. Această diferențiere a permis alocarea adecvată a resurselor și calibrarea intervențiilor în raport cu nevoile reale identificate, evitând atât supra-intervenția, cât și sub-intervenția. Regimurile de sprijin au fost utilizate ca forme distincte și stabile de intervenție, fără a fi concepute ca etape secvențiale sau tranzitorii ale unui parcurs prestabilit, reflectând realitatea faptului că vulnerabilitatea se manifestă în mod diferit și adesea non-linear. **Managementul de caz intensiv** a fost aplicat în situațiile care au prezentat vulnerabilități multiple și persistente, necesitând o implicare profesională susținută și de durată. Aceste situații au fost caracterizate de instabilitate economică severă, dificultăți recurente în gestionarea responsabilităților asociate locuirii, probleme de sănătate cu impact funcțional semnificativ, dinamici relaționale conflictuale și riscuri constante de pierdere a locuinței, factori care, în interacțiune, au amplificat riscul de deteriorare rapidă a situației familiale. În aceste cazuri, intervenția nu a urmărit tranziția către un regim de sprijin redus, ci menținerea unui nivel ridicat de intensitate pe întregul parcurs al anului, ca măsură de prevenție și stabilizare, evitând reducerea artificială a sprijinului în absența unor schimbări structurale reale. Managementul de caz intensiv a presupus o frecvență crescută a contactelor, vizite regulate la domiciliu respectiv asistarea locuirii pe intervale limitate de timp, intervenții în situații de criză și o coordonare interinstituțională constantă, având ca obiectiv menținerea unui cadru funcțional minim și prevenirea escaladării situațiilor de risc. Totodată, sprijinul acordat familiilor relocate din comunitatea Rampă a fost integrat în cadrul general al managementului de caz intensiv. Intervențiile oferite acestor familii au vizat reducerea vulnerabilităților acute, facilitarea accesului la servicii de bază, acompanierea în relația cu instituțiile și gestionarea situațiilor de criză, contribuind la bunăstarea acestor familii.

În paralel, monitorizarea și managementul de caz standard au fost utilizate în situațiile care au necesitat menținerea relației profesionale și intervenții structurate, dar cu o intensitate mai redusă, permițând o adaptare continuă a intervenției la dinamica fiecărui caz. Prin această abordare diferențiată, managementul de caz a funcționat ca un mecanism flexibil și responsabil de răspuns la complexitatea vulnerabilităților întâlnite, susținând stabilitatea locativă și prevenind re-excluziunea socială.

Managementul de caz standard a fost utilizat în situațiile în care stabilitatea locativă era menținută, însă vulnerabilitățile anterioare care au condus la locuirea în Pata Rât continuau să fie prezente ca factori de risc latent. În aceste cazuri, intervenția a fost orientată preponderent spre prevenirea reactivării acestor vulnerabilități – economice, sociale, relaționale sau instituționale – și spre menținerea condițiilor care au permis ieșirea din segregare. Managementul de caz standard a presupus o implicare profesională constantă, dar calibrată, centrată pe sprijin psiho-social, acompaniere administrativă, mediere și facilitarea accesului la

servicii, având ca obiectiv principal prevenirea deteriorării situației și reducerea riscului de re-excluziune socio-teritorială. Frecvența și intensitatea contactului au fost adaptate situației fiecărei familii, menținând echilibrul între sprijinul oferit și responsabilizarea progresivă.

Monitorizarea a fost utilizată ca formă de sprijin cu rol predominant preventiv, în situațiile în care nu se impunea o intervenție structurată sau intensivă, dar în care menținerea relației profesionale era esențială pentru detectarea timpurie a posibilelor riscuri. Această formă de sprijin a presupus contacte periodice, menținerea unei legături funcționale cu familiile și disponibilitatea intervenției rapide în cazul apariției unor dificultăți care ar fi putut afecta stabilitatea locativă sau socială. Monitorizarea nu a urmărit intervenția activă în viața cotidiană a familiilor, ci funcționarea ca mecanism de prevenție, continuitate și siguranță, contribuind la menținerea parcursurilor de incluziune socială și la evitarea revenirii la situații de excluziune.

Evaluarea multidimensională a constituit un proces transversal și continuu, realizat inițial și revizuit periodic, în funcție de evoluția fiecărei situații. Evaluările au integrat dimensiuni multiple ale vieții familiale: condițiile de locuire și funcționalitatea locuinței, situația financiară și capacitatea de gestionare a bugetului gospodăriei, starea de sănătate fizică și mintală, parcursul educațional al copiilor, dinamica relațională intrafamilială și de vecinătate, precum și accesul efectiv la servicii publice și drepturi sociale. Aceste evaluări au avut un caracter dinamic și aplicat, fiind utilizate constant pentru ajustarea intervențiilor și pentru fundamentarea deciziilor privind intensitatea și direcția sprijinului. Pe baza evaluărilor **au fost elaborate și (re)actualizate planuri individualizate de intervenție**, utilizate ca instrumente flexibile de lucru, adaptate capacității reale de răspuns a fiecărei familii. Obiectivele stabilite au fost realiste și etapizate, având ca prioritate menținerea stabilității și prevenirea deteriorării situațiilor fragile, mai degrabă decât obținerea unor rezultate rapide sau formale. Planurile au fost revizuite ori de câte ori au intervenit modificări semnificative în situația familială, economică sau locativă, reflectând caracterul adaptiv al managementului de caz.

Menținerea stabilității locative a reprezentat un obiectiv operațional major al managementului de caz în anul 2025 și a constituit firul roșu al intervenției. Echipa a lucrat constant cu familiile pentru clarificarea obligațiilor asociate locuirii, înțelegerea contractelor, a relației cu administratorii de imobile și cu furnizorii de utilități, precum și pentru gestionarea costurilor recurente. Dificultățile legate de plata întreținerii și a utilităților au fost abordate prin **procese repetitive de informare financiară, consiliere bugetară și sprijin administrativ**, cu accent pe prevenirea acumulării de restanțe și a riscului de pierdere a locuinței.

Sezonalitatea costurilor asociate locuirii, în special în perioadele de consum energetic crescut, a fost integrată în mod sistematic în planificarea și livrarea intervențiilor de management de caz. În aceste perioade, echipa a intensificat contactul cu familiile, a monitorizat impactul creșterii cheltuielilor asupra bugetelor gospodăriilor și a oferit **sprijin adaptat pentru prevenirea acumulării de restanțe și a riscurilor de instabilitate locativă**. Intervențiile au inclus informare și consiliere privind costurile recurente, facilitarea accesării ajutoarelor pentru încălzire și sprijin administrativ pentru clarificarea situației facturilor. În cazul unora din familiile relocalate, au fost facilitate eșalonări de plată și au fost dezvoltate, împreună cu familiile, strategii personalizate de gestionare a resurselor financiare. În paralel, pentru familiile din comunitatea Rampa, unde nivelul de vulnerabilitate economică este semnificativ mai ridicat, managementul de caz a integrat intervenții financiare directe, inclusiv sprijin pentru plata facturilor la utilități, ca măsură de stabilizare și prevenire a agravării situațiilor de risc. Aceste intervenții au fost realizate în

corelare cu evaluarea situației socio-economice și au avut un caracter punctual și compensator, fiind orientate spre asigurarea accesului la servicii esențiale și menținerea unui nivel minim de funcționare a gospodăriilor. Sprijinul financiar direct a fost însoțit de acompaniere și informare, având ca obiectiv reducerea vulnerabilităților imediate și prevenirea întreruperii furnizării utilităților.

Managementul de caz a integrat pe tot parcursul anului o **componentă tehnică consistentă**, esențială pentru menținerea unor condiții de locuire sigure și funcționale. A fost astfel furnizat un volum semnificativ de intervenții de **reparații și mentenanță**, în special la nivelul instalațiilor sanitare, termice și de gaz, precum și al altor defecțiuni care afectau condițiile de trai. Aceste intervenții au fost tratate ca parte integrantă a managementului de caz, fiind esențiale pentru prevenirea deteriorării locuințelor, reducerea stresului familial, menținerea confortului termic și evitarea unor riscuri suplimentare pentru sănătate și siguranță. Coordonarea relației cu firmele autorizate, monitorizarea lucrărilor și integrarea intervențiilor tehnice în planurile de caz au constituit o dimensiune importantă a muncii echipei, adesea invizibilă, dar esențială pentru stabilitatea locativă. În total, în intervalul de raportare, au fost efectuate un număr de **287 intervenții tehnice necesare bunei funcționări a apartamentelor**.

Dimensiunea psiho-socială a managementului de caz a fost prezentă constant și a evoluat pe parcursul anului în funcție de maturizarea relației profesionale. Intervențiile au inclus **consiliere individuală și familială, sprijin parental, medierea conflictelor** între membrii familiei, cu vecinii, etc. și **intervenții orientate spre reglarea emoțională și consolidarea funcționării familiale**. Au fost abordate situații recurente precum tensiuni între membrii familiei, dificultăți în exercitarea rolurilor parentale, adaptarea la diferite contexte și gestionarea efectelor traumelor individuale și colective. Intervențiile au fost realizate cu respectarea principiilor interesului superior al copilului, ale siguranței și ale demnității persoanei, evitând patologizarea și favorizând consolidarea resurselor existente.

Managementul de caz a integrat constant **lucrul cu mediul comunitar imediat**, în special relațiile de vecinătate și interacțiunea cu administratorii de imobile, recunoscând rolul determinant al acestora în menținerea locuirii desegregate. Au fost realizate intervenții de mediere, clarificare a regulilor de conviețuire și prevenire a escaladării conflictelor, în special în situații care ar fi putut genera reclamații, sancțiuni sau presiuni asupra stabilității locative.

Un segment distinct al managementului de caz l-a constituit **sprijinul acordat persoanelor vârstnice relocate** prin proiectul Infield. Intervențiile au fost adaptate particularităților asociate vârstei, stării de sănătate și riscului de izolare socială și au inclus evaluări sociale specifice, vizite la domiciliu, sprijin administrativ și monitorizare continuă. Accentul a fost pus pe menținerea autonomiei, pe accesul efectiv la servicii medicale și sociale și pe construirea unei relații profesionale bazate pe predictibilitate, respect și siguranță.

În ansamblu, managementul de caz implementat în cadrul proiectului PASSUS în anul 2025 a reprezentat un proces integrat, coerent și multidimensional, care a articulat intervenții psiho-sociale, administrative, financiare, tehnice și comunitare într-o logică unitară, orientată spre menținerea locuirii desegregate, prevenirea re-excluziunii și susținerea stabilității sociale pe termen lung. Prin abordarea sa informată de traumă, centrată pe relație și adaptată contextelor reale de viață ale familiilor sprijinite, managementul de caz a contribuit la atingerea integrală a indicatorilor asumați prin proiect și a oferit un cadru de practică profesională relevantă și replicabilă în contexte similare de intervenție socială integrată.

Activitatea 2. Organizarea de grupuri de suport pe diverse teme cu beneficiarii programului de locuire al ADI ZMC (11 întâlniri, minim 10 participanți/ întâlnire) (L1-L11)

Pe parcursul anului 2025, proiectul PASSUS a implementat grupuri de suport ca instrument esențial de intervenție socială și psiho-socială, integrate în cadrul programului de locuire coordonat de ADI ZMC. Grupurile de suport au fost concepute ca spații structurate de siguranță, reflecție și învățare colectivă, având ca obiectiv reducerea izolării sociale, consolidarea capitalului social, susținerea proceselor de adaptare post-relocare și prevenirea re-excluziunii socio-teritoriale. Activitatea s-a desfășurat în conformitate cu indicatorii asumați prin proiect, fiind organizate întâlniri regulate, cu participare constantă și diversificată, adaptată nevoilor reale ale participanților. Astfel, **indicatorul privind organizarea a 11 întâlniri de grup cu participanții programului de locuire, cu cel puțin 10 participanți per întâlnire, a fost atins în proporție de 100%**. În cadrul proiectului PASSUS au fost organizate **11 întâlniri ale grupului de suport**, reunind 150 de participări la activitate și având o **medie de 13 participanți per întâlnire**. Nivelul constant de participare și depășirea pragului minim asumat confirmă relevanța temelor abordate, adecvarea metodologiei utilizate și capacitatea grupurilor de suport de a răspunde nevoilor reale ale participanților, consolidând rolul acestora ca instrument eficient de intervenție socială integrată.

Întâlnirile de grup au funcționat într-o logică metodologică clară, fundamentată pe principiile intervenției de grup din asistența socială: confidențialitate, non-judecată, participare activă și valorizarea experienței trăite ca resursă de învățare. Din perspectivă operațională, grupurile au fost caracterizate de flexibilitate organizatorică (locații adaptate contextului și nevoilor participanților), de compoziție deschisă și de o facilitare profesională constantă, capabilă să gestioneze dinamici complexe și să transforme diversitatea experiențelor într-un avantaj colectiv.

Tematic, întâlnirile de tip grup de suport au abordat un spectru larg de subiecte relevante pentru viața cotidiană a familiilor relocate și pentru procesul de incluziune socială. Un palier central al intervenției a fost reprezentat de **educație**, grupurile funcționând ca spații de sprijin parental și de reflecție asupra parcursului școlar al copiilor. Participanții au discutat experiențe concrete legate de înscrierea în grădiniță și școală, relația cu cadrele didactice, dificultățile administrative și emoționale asociate tranzițiilor educaționale, precum și strategiile de susținere a copiilor în procesul de adaptare.

O altă dimensiune majoră a grupurilor de suport a vizat **gestionarea financiară**, abordată într-o manieră aplicată și contextualizată. Grupurile au facilitat înțelegerea obligațiilor financiare asociate locuirii, stabilitatea locativă, precum și impactul sezonității asupra bugetului gospodăriei. Discuțiile au permis identificarea obiceiurilor de consum, conștientizarea pierderilor energetice și explorarea unor strategii realiste de economisire.

Grupurile au constituit, de asemenea, spații relevante pentru abordarea **siguranței personale și comunitare**, atât în interiorul locuinței, cât și în spațiul public. Au fost discutate riscuri legate de utilizarea instalațiilor electrice și de gaz, prevenirea incendiilor și comportamentele sigure în perioadele cu consum crescut, precum și măsuri concrete de protecție a copiilor. În acest context, grupul a funcționat ca mecanism de prevenție și conștientizare, consolidând capacitatea participanților de a identifica și gestiona riscurile înainte ca acestea să se transforme în situații critice. O dimensiune distinctă și deosebit de relevantă a

constat în abordarea **siguranței fetelor și femeilor în spațiul public**, în special în transportul în comun. Grupul a facilitat un proces complex de trecere de la negare și minimalizare la recunoașterea și validarea experiențelor de hărțuire, oferind un cadru securizant pentru exprimare. Introducerea conceptelor de bystander training și exersarea unor strategii concrete de reacție au contribuit la dezvoltarea competențelor de auto-protecție și solidaritate, transformând grupul într-un spațiu de empowerment și responsabilitate colectivă.

Pe parcursul întâlnirilor, grupurile de suport au funcționat constant ca **spații de procesare emoțională și reconstrucție identitară**, în care participanții au putut reflecta asupra impactului relocării asupra calității vieții, relațiilor de vecinătate și sentimentului de apartenență. Au fost împărtășite atât experiențe de stabilitate și recâștigare a demnității, cât și dificultăți persistente legate de adaptare, tensiuni comunitare sau episoade de discriminare.

Metodologic, grupurile au fost facilitate într-o manieră atent structurată, care a combinat expresivitatea liberă cu menținerea cadrului și a coeziunii. Coordonatorii au utilizat tehnici de comunicare asertivă, întrebări exploratorii, exerciții de reflecție și rol, intervenind pentru reglarea dinamicilor și prevenirea monopolizării discursului sau escaladării tensiunilor.

Un element operațional important l-a constituit **integrarea activităților socio-educative pentru copii**, desfășurate în paralel cu întâlnirile adulților. Această componentă a facilitat participarea constantă a părinților și a contribuit indirect la consolidarea echilibrului familial și a sentimentului de siguranță.

Prin caracterul lor adaptiv, participativ și informat de traumă, grupurile de suport au contribuit semnificativ la menținerea stabilității locative, la prevenirea re-excluziunii și la susținerea proceselor de incluziune socială pe termen mediu și lung.

Activitatea 3. Actualizarea Metodologiei replicabile de relocare și incluziune a familiilor cu venituri scăzute din zone marginalizate segregate pe componenta post-mutare (1 metodologie actualizată) (L8-L11)

În intervalul corespunzător lunilor 8–11 de implementare, proiectul PASSUS a derulat Activitatea 3, având ca obiectiv actualizarea și consolidarea metodologiei replicabile de relocare

și incluziune a familiilor și vârstnicilor cu venituri scăzute din zone marginalizate segregate, cu accent specific pe etapa post-mutare, dar și cu integrarea explicită a componentei de evaluare și selecție. Activitatea a fost concepută ca un demers metodologic complex, reflexiv și iterativ, fundamentat pe experiența cumulată în proiectele anterioare de desegregare și locuire incluzivă (Pata-Cluj, Pata 2.0, INFIELD, PASSUS), precum și pe datele și observațiile generate de procesul de selecție specific proiectelor PASSUS și Cluj4Home, inclusiv pe analiza comparativă dintre situațiile selectate și tipologiile de suport necesare ulterior.

Procesul de actualizare metodologică nu a fost abordat ca o simplă revizuire tehnică a unui instrument existent, ci ca o reconstrucție analitică a cadrului de intervenție pe întregul parcurs al relocării, de la selecție până la stabilizarea post-mutare. Metodologia a fost revizuită pornind de la principiile fundamentale asumate: abordare multidimensională și coordonată, evaluare contextualizată a vulnerabilităților, orizontalitate în relația profesionist–client, participare și reflexivitate instituțională, precum și corelarea explicită dintre rezultatul evaluării inițiale și tipologia de suport ulterior. În acest sens, metodologia a fost consolidată ca instrument de luare a deciziilor, nu doar de ierarhizare a vulnerabilităților.

În etapa de analiză inițială, echipa a utilizat datele operaționale rezultate din managementul de caz, din evaluările de selecție și din intervențiile post-mutare pentru a examina modul în care scorurile și criteriile utilizate în procesul de selecție au anticipat – sau nu – riscurile reale apărute ulterior. În acest cadru, faza de post-mutare a fost tratată ca o perioadă distinctă, caracterizată simultan de îmbunătățirea condițiilor de viață și de persistența unor riscuri latente de re-excluziune. Metodologia actualizată reflectă explicit faptul că vulnerabilitățile care au condus anterior la locuirea în zone segregate nu dispar prin mutare, ci pot reapărea sub forme diferite: dificultăți de gestionare a bugetului, acumulare de datorii, tensiuni de vecinătate, dificultăți administrative sau retraumatizare în relația cu instituțiile. Prin urmare, selecția a fost reconceptualizată ca un instrument de anticipare a nevoilor de suport, iar scorul rezultat este utilizat pentru orientarea managementului de caz și a intervențiilor financiare și administrative ulterioare. Astfel, procesul metodologic a avansat către o rafinare conceptuală și operațională atât a dimensiunilor de selecție, cât și a celor de suport. Relațiile dintre dimensiunile de vulnerabilitate și cele de sustenabilitate au fost revizuite pentru a permite o diferențiere mai clară între riscuri structurale și situaționale și pentru a fundamenta decizii diferențiate de intervenție. Metodologia actualizată integrează explicit managementul de caz diferențiat, sprijinul financiar punctual (inclusiv sprijin de urgență pentru prevenirea pierderii locuinței), acompanierea administrativă și medierea comunitară ca mecanisme legitime de stabilizare, corelate direct cu rezultatele evaluării inițiale. Totodată, metodologia a fost ajustată pentru a integra mai coerent principiile intervențiilor informate de traumă (Trauma Informed Care), aplicabile atât în etapa de selecție, cât și în cea de suport post-mutare.

Metodologia a fost ulterior supusă unui proces de testare internă și validare, utilizând situații reale atât din evaluarea și selecția familiilor, cât și din intervențiile de suport post-mutare. Instrumentul a fost analizat ca sistem integrat, fiind urmărită coerența dintre criteriile de selecție, tipurile de suport activate și rezultatele observate în menținerea locuirii. Ajustările finale au consolidat metodologia ca infrastructură unitară, capabilă să susțină decizii profesionale, transparente și corelate cu realitățile de teren.

Indicatorul asumat prin proiect, respectiv actualizarea metodologiei replicabile de relocare și incluziune socială, a fost atins în proporție de 100%.

Componenta II. Educație

Activitatea 1. Furnizarea de servicii before school și after school unui număr de cel puțin 45 de copii școlari porvenind din cea mai vulnerabilă comunitate din Pata Rât, comunitatea Rampă, pentru prevenirea abandonului școlar și maximizarea performanțelor școlare (cel puțin 45 copii înscriși în program) (L1-L5, respectiv, L8-L11)

În cadrul proiectului PASSUS, activitatea de furnizare a serviciilor de tip before school a fost implementată pe parcursul **anului școlar 2024–2025**, în perioada **februarie–iunie 2025**, precum și în **primele luni ale anului școlar 2025–2026**, respectiv **septembrie–decembrie 2025**. Activitatea a fost concepută ca o intervenție structurată de prevenire a absenteismului și abandonului școlar, adresată copiilor proveniți din comunitatea Rampă, Pata Rât, context caracterizat de vulnerabilități socio-economice severe și acces limitat la resurse educaționale.

Intervenția a avut ca obiectiv principal asigurarea condițiilor funcționale necesare participării regulate la educația formală, prin compensarea inegalităților structurale care afectează accesul și menținerea copiilor în sistemul de învățământ. Serviciile before school au fost livrate zilnic, într-un cadru organizat și predictibil, și au inclus sprijin pentru igiena personală, pregătirea vestimentară și a materialelor școlare, servirea micului dejun, organizarea programului zilnic, precum și însoțirea copiilor pe traseul dintre comunitate, centrul de zi și unitățile de învățământ. Aceste componente au fost integrate într-o abordare coerentă, orientată

spre stabilizarea rutinei zilnice și reducerea riscurilor de absenteism.

Un element operațional central al activității l-a constituit menținerea unui contact zilnic și structurat cu părinții, realizat prin întâlniri matinale desfășurate în proximitatea comunității Rampă. Acest mecanism a permis monitorizarea prezenței școlare, identificarea timpurie a problemelor de sănătate sau a situațiilor familiale care puteau afecta participarea copiilor la școală și facilitarea comunicării între familie, echipa de proiect și unitățile de învățământ. Prin această abordare, intervenția a asigurat o capacitate crescută de reacție rapidă și adaptată la situații neprevăzute, prevenind transformarea dificultăților punctuale în forme de absenteism cronic.

Centrul de zi „Țara Minunilor” a funcționat ca spațiu educațional de suport, cu rol complementar școlii, contribuind la dezvoltarea autonomiei, a capacității de organizare și a competențelor de adaptare la cerințele mediului educațional formal. Activitățile desfășurate în cadrul centrului au fost orientate spre consolidarea rutinei, sprijinirea procesului de învățare și crearea unui cadru sigur și structurat pentru copii, în special în perioadele caracterizate de vulnerabilitate sezonieră accentuată (început de an școlar, perioadele cu condiții meteorologice dificile).

În intervalul de raportare aferent proiectului, **serviciile before school și after school au sprijinit lunar un număr de 49 de copii**, depășind **indicatorul asumat prin proiect, de minimum 45 de copii incluși**. Astfel, **indicatorul a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța

intervenției și capacitatea proiectului de a răspunde nevoilor reale identificate la nivelul comunității.

Activitatea 2. Realizarea unui program de tip școala părinților cu părinții copiilor din Pata Rât (11 sesiuni de școala părinților organizate, 10 părinți participanți) (L1-L11)

În perioada de raportare, proiectul PASSUS a implementat această activitate ca intervenție socio-educțională destinată sprijinirii părinților din comunitatea Pata Rât, cu precădere din comunitatea Rampă, în consolidarea competențelor parentale și a rolului acestora în susținerea parcursului educațional și a bunăstării copiilor. Activitatea a fost concepută ca un program structurat de grup, desfășurat într-un cadru de siguranță și încredere, care a facilitat dialogul, reflecția și schimbul de experiență între părinți, sub coordonarea specialiștilor implicați în proiect.

Tematicile abordate în cadrul sesiunilor au fost adaptate contextului comunitar și etapelor de dezvoltare ale copiilor, vizând în mod constant prevenția și intervenția timpurie. Printre subiectele centrale s-au numărat: relația părinte-copil, comunicarea eficientă în familie, supravegherea și ghidarea copiilor și adolescenților în timpul liber, prevenirea sarcinilor timpurii și a situațiilor de risc, gestionarea comportamentelor negative, violente sau infracționale în mediul școlar, colaborarea dintre familie, școală și comunitate, precum și sprijinirea continuității educaționale în perioadele de tranziție (final de an școlar, vacanță, început de an școlar, sezon rece). Un accent distinct a fost pus pe responsabilitatea parentală în accesarea drepturilor educaționale ale copiilor, inclusiv prin sprijinirea părinților în înțelegerea și gestionarea procedurilor administrative, precum dosarele pentru bursele școlare.

Sesiunile au fost facilitate într-o manieră participativă și aplicată, pornind de la situații concrete întâlnite în viața cotidiană a familiilor și urmărind dezvoltarea unor strategii realiste și adaptate contextului de vulnerabilitate socială. Activitatea a contribuit la creșterea nivelului de conștientizare a părinților privind rolul lor esențial în prevenirea riscurilor educaționale și sociale, la întărirea colaborării cu unitățile de învățământ și la consolidarea unei rețele relaționale de sprijin între familie, școală și specialiști.

Cumulativ, în intervalul 18.02.2025–31.12.2025 au fost organizate **11 sesiuni de tip „Școala Părinților”**, conform planificării asumate prin proiect. **Indicatorul vizat, anume realizarea a 11 întâlniri de grup, a fost atins în proporție de 100%.**

Activitatea 3. Realizarea de tabere de zi pentru copiii provenind din cea mai vulnerabilă comunitate din Pata Rât, comunitatea Rampă (cel puțin 20 copii participanți, minim 2 tabere de zi pentru copii organizate) (L7-L8)

În cadrul proiectului PASSUS, activitatea de organizare a taberelor de vară a fost implementată ca intervenție socio-educțională non-formală destinată copiilor proveniți din comunitatea Rampă, una dintre cele mai vulnerabile comunități din zona Pata Rât. Activitatea a avut ca obiectiv principal oferirea unor experiențe educative, recreative și de dezvoltare personală, într-un cadru sigur și structurat, care să contribuie la reducerea riscului de izolare socială, la consolidarea competențelor sociale și la creșterea capitalului cultural al copiilor.

Pe parcursul perioadei de raportare au fost organizate **două ediții ale taberei de vară**, desfășurate în lunile iulie și august 2025, fiecare ediție fiind concepută ca un program coerent, cu activități adaptate vârstei participanților și nevoilor identificate la nivel comunitar. Taberele au combinat în mod echilibrat activități sportive, educative, culturale și recreative, desfășurate

În diverse locații din municipiul Cluj-Napoca și din proximitate, facilitând expunerea copiilor la contexte sociale și educaționale diverse.

Tematicile abordate au vizat dezvoltarea abilităților de socializare și cooperare prin jocuri de echipă și activități sportive, stimularea curiozității și a interesului pentru învățare prin vizite educative (Grădina Botanică „Alexandru Borza”, muzee, Parcul Etnografic „Romulus Vuia”), precum și consolidarea competențelor emoționale și a valorilor prosoziale prin activități culturale și recreative (vizionări de filme educative, activități de reflecție, jocuri în aer liber). Un accent distinct a fost pus pe învățarea prin experiență, pe participarea activă a copiilor și pe dezvoltarea încrederii în sine, a spiritului de echipă și a sentimentului de apartenență.

Prin diversitatea activităților și a contextelor explorate, taberele de vară au oferit copiilor oportunitatea de a interacționa cu mediul urban și cultural din afara comunității de proveniență, contribuind la lărgirea orizontului de experiență și la normalizarea participării la activități educative și recreative similare celor accesibile copiilor din medii mai favorizate. Activitatea a funcționat totodată ca mecanism de prevenție educațională, menținând copiii conectați la procese de învățare și socializare în perioada vacanței de vară.

Cumulativ, în intervalul **18.02.2025–31.08.2025**, au fost organizate **două ediții ale taberei de vară**, la activitățile cărora au participat **40 de copii** proveniți din comunitatea Rampă. **Indicatorul asumat prin proiect – minimum 40 de copii participanți la tabere de zi – a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța activității și capacitatea proiectului de a furniza intervenții non-formale cu impact educațional și social semnificativ pentru copiii din comunități marginalizate.

Activitatea 4. Asigurarea managementului de caz în vederea prevenirii abandonului școlar, având în vedere intervenții psiho-sociale menite să remedieze principalii factori de risc care contribuie la abandonul școlar și absenteismul școlar al elevilor înscriși în program (cel puțin 45 de cazuri în management de caz) (L1-L11)

În perioada 18.02.2025–31.12.2025, în cadrul proiectului PASSUS a fost implementată activitatea de asigurare a managementului de caz educațional, având ca obiectiv prevenirea abandonului școlar și reducerea absenteismului în rândul copiilor proveniți din comunitatea Rampă, una dintre cele mai vulnerabile comunități din zona Pata Rât. Activitatea a fost concepută ca o intervenție integrată și continuă, care a abordat simultan dimensiunile educațională, psiho-socială, familială și administrativă ale riscului de excluziune școlară.

Managementul de caz a vizat monitorizarea constantă a parcursului educațional al copiilor, prin urmărirea frecvenței școlare, identificarea timpurie a situațiilor de absenteism, dificultăților de adaptare sau a riscurilor asociate tranzițiilor educaționale (clasa pregătitoare, evaluare națională, tranziția către liceu sau învățământ profesional). Intervențiile au fost completate de colaborarea permanentă cu unitățile de învățământ, în special cu Școala Gimnazială „Traian Dârjan” și unități de învățământ liceal și profesional, pentru facilitarea comunicării, clarificarea situațiilor problematice și construirea unor soluții adaptate fiecărui caz.

Tematic, activitatea a vizat prevenirea abandonului școlar prin: susținerea accesului la educație (înscrieri la clasa pregătitoare, liceu, transferuri școlare), sprijin administrativ pentru obținerea sau reînnoirea documentelor de identitate necesare școlarizării, facilitarea accesului la servicii medicale în situații care afectau frecvența, medierea conflictelor apărute în mediul școlar sau comunitar, precum și întărirea rolului parental în susținerea parcursului educațional al copiilor. Un accent distinct a fost pus pe gestionarea situațiilor de vulnerabilitate severă (deces în familie, risc de violență, probleme de sănătate, situații juridice complexe), prin intervenții coordonate și colaborare interinstituțională.

Activitatea a fost livrată într-o logică procesuală și flexibilă, adaptată sezonabilității riscurilor educaționale (final de an școlar, perioade de tranziție, debut de an școlar), având ca scop menținerea continuității școlare și prevenirea rupturilor educaționale. Managementul de caz a funcționat ca infrastructură centrală de prevenție, articulând relația dintre copil, familie, școală și serviciile sociale.

Cumulativ, în intervalul de raportare, **a fost oferit management de caz educațional pentru un număr de 49 de copii**, depășind indicatorul asumat prin proiect, de **minimum 45 de cazuri**. Astfel, **indicatorul a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța intervenției și capacitatea proiectului de a răspunde eficient riscurilor de abandon școlar în context de vulnerabilitate socială severă.

Activitatea 5. Oferirea de servicii de educație non-formală unui număr de peste 17 copii din cea mai vulnerabilă comunitate din Pata Rât, comunitatea Rampă, care s-au mutat în cadrul programului de locuire al ADI ZMC sau care este posibil să se mute (minimum 45 întâlniri, minim 17 copii participanți) (L1-L11)

În perioada 18.02.2025–31.12.2025, în cadrul proiectului PASSUS a fost implementată Activitatea 5, având ca obiectiv furnizarea de servicii de educație non-formală pentru copiii din cea mai vulnerabilă comunitate din Pata Rât, respectiv comunitatea Rampă, copii care s-au mutat în cadrul programelor de locuire derulate de ADI ZMC sau care se află în perspectiva relocării.

Activitatea a fost concepută ca o intervenție continuă și flexibilă, adaptată contextului comunitar și sezonality riscurilor socio-educative, având rolul de a susține dezvoltarea personală, socială și emoțională a copiilor și de a menține conectarea acestora la contexte educaționale structurate.

Intervențiile de educație non-formală au fost livrate prin întâlniri de grup desfășurate atât în comunitate, cât și în spații educaționale alternative (Centrul de Zi „Țara Minunilor” sau locații din afara comunității), utilizând metode participative, ludice și experiențiale. Tematicile abordate au vizat, în mod integrat, dezvoltarea competențelor socio-emoționale (exprimarea emoțiilor, autoreglarea, încrederea în sine), promovarea comportamentelor prosoziale (respectul, cooperarea, empatia, lucrul în echipă), consolidarea identității personale și culturale, educația civică și pentru mediu, precum și pregătirea pentru tranzițiile educaționale și perioadele de risc (vacanțe, început de an școlar, sezon rece).

Activitățile au inclus jocuri structurate indoor și outdoor, activități creative și artistice, storytelling, vizionări de filme cu mesaj educativ, discuții ghidate, activități de dezvoltare personală, vizite educative și recreative, precum și intervenții tematice adaptate contextului comunitar (gestionarea timpului liber, utilizarea responsabilă a spațiului comun, comportamente prosoziale, tradiții și valori culturale). Un accent distinct a fost pus pe crearea unor cadre sigure, predictibile și non-punitive, în acord cu principiile intervențiilor informate de traumă, care să permită participarea constantă a copiilor și consolidarea relației de încredere cu echipa de proiect.

Pe parcursul implementării, activitatea a funcționat și ca mecanism de monitorizare de proximitate a situației copiilor, oferind echipei posibilitatea de a observa timpurii dificultăți de adaptare, semne de retragere socială sau riscuri educaționale, și de a corela intervențiile non-formale cu alte componente ale proiectului (management de caz educațional, activități de sprijin familial). Prin diversitatea și continuitatea activităților, copiii au beneficiat de experiențe educative și recreative care au contribuit la reducerea izolării sociale și la normalizarea participării la activități specifice vârstei lor.

Cumulativ, în intervalul de raportare au fost realizate **45 de întâlniri de educație non-formală cu copiii**, conform planificării asumate prin proiect. **Indicatorul aferent Activității 5, minimum 45 de întâlniri și minimum 17 copii participanți, a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța intervenției și capacitatea proiectului PASSUS de a furniza servicii educaționale non-formale adaptate contextelor de vulnerabilitate severă.

Activitatea 6. Realizarea de grupuri de suport cu minim 15 adolescenți în cadrul proiectului Pata 2, dar și cu cei care este posibil să se mute în viitor (minimum 45 întâlniri, minimum 15 adolescenți participanți) (L1-L8)

Grupurile de suport pentru adolescenți au funcționat ca spații sigure, structurate și participative, în care adolescenții au fost încurajați să își exprime experiențele, emoțiile și preocupările într-un cadru non-judicativ, bazat pe respect și predictibilitate. Tematicile abordate au vizat dezvoltarea competențelor socio-emoționale (autocunoaștere, gestionarea emoțiilor, stima de sine), abilități de viață independentă (organizare, responsabilitate, luarea deciziilor), prevenirea comportamentelor de risc, gestionarea

conflictelor în mediul școlar și comunitar, precum și consolidarea identității personale și culturale. Un accent distinct a fost pus pe exprimarea creativă și artistică, utilizată ca instrument de dezvoltare personală și incluziune socială.

Activitățile desfășurate au inclus sesiuni de grup cu discuții ghidate, exerciții de reflecție și jocuri de rol, ateliere creative (film, montaj video, exprimare vizuală), activități de educație interculturală și civică, precum și activități recreativ-educative și vizite în afara comunității (spații culturale, educative și de agrement). De asemenea, adolescenții au fost implicați în pregătirea și susținerea unor momente artistice în contexte publice, experiențe care au contribuit la creșterea încrederii în sine, la valorizarea identității și la consolidarea sentimentului de apartenență. Pe parcursul activităților, grupurile au funcționat și ca mecanisme de monitorizare de proximitate, permițând identificarea timpurie a dificultăților emoționale, educaționale sau relaționale și corelarea acestora cu alte componente ale proiectului.

Intervenția a fost livrată într-o logică de continuitate și stabilitate relațională, recunoscând faptul că adolescența, în context de marginalitate socială, presupune expunere crescută la stres, insecuritate și riscuri de excludere. Prin menținerea unui cadru constant de lucru, facilitarea profesionistă și adaptarea activităților la sezonabilitatea riscurilor (vacanțe,

început de an școlar, perioade de tranziție), grupurile de suport au contribuit la reducerea izolării sociale, la prevenirea abandonului școlar și la întărirea rețelelor de sprijin informal între adolescenți.

Cumulativ, în perioada de raportare au fost realizate **minimum 45 de întâlniri de grup**, cu **cel puțin 15 adolescenți participanți la întâlniri**, conform planificării asumate prin proiect. **Indicatorul aferent acestei activități a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța intervenției și capacitatea proiectului PASSUS de a furniza servicii de suport adaptate nevoilor adolescenților din contexte comunitare vulnerabile.

Componenta III. Violență de gen

Activitatea 1. Furnizarea de servicii specializate în vederea asigurării unei intervenții coordonate și integrate necesare siguranței și bunăstării victimelor violenței domestice din Pata Rât, respectiv, consiliere psiho-socială, consiliere juridică, reprezentare în instanță (15 victime ale violenței de gen beneficiază de servicii specializate (L1-L11))

Intervențiile au fost construite în jurul unui model de management de caz centrat pe victimă și informat de traumă, care a integrat evaluarea continuă a riscurilor, elaborarea de planuri individualizate de siguranță și intervenție, precum și livrarea coordonată a serviciilor psiho-sociale și juridice. Serviciile oferite au inclus consiliere psiho-socială individuală, consiliere juridică specializată, reprezentare și însoțire în demersuri judiciare (ordine de protecție, divorț, stabilirea autorității părintești, pensie de întreținere), sprijin în obținerea certificatelor medico-legale și facilitarea accesului la instituții relevante, precum Poliția, unități medicale, Direcția de Asistență Socială și Medicală sau Parchetul.

Un element central al intervenției l-a constituit abordarea violenței domestice ca fenomen structural și sistemic, caracterizat prin comportamente repetitive de control și dominare, nu ca un conflict punctual. În acest sens, intervențiile au vizat recunoașterea tuturor formelor de violență – fizică, psihologică, economică, sexuală, socială și digitală – și au pus accent pe clarificarea responsabilității agresorului, validarea experiențelor trăite de victime și evitarea oricărei forme de culpabilizare sau victimizare secundară. Consilierea psiho-socială a fost orientată prioritar spre stabilizare emoțională, reducerea anxietății, gestionarea efectelor traumei și consolidarea capacității de auto-protecție, într-un cadru predictibil și non-intruziv, care a respectat ritmul individual al fiecărei persoane.

Componenta juridică a avut un rol esențial în asigurarea protecției efective, fiind permanent corelată cu intervenția psihosocială. Sprijinul juridic a urmărit atât accesul la justiție, cât și creșterea predictibilității în relația cu instituțiile, reducerea expunerii directe la agresori și susținerea luării unor decizii informate. În situațiile cu risc ridicat, intervenția a inclus facilitarea accesului la locuințe de necesitate, ca măsură de protecție imediată, precum și monitorizarea continuă a siguranței în etapa post-separare, recunoscută ca perioadă de vulnerabilitate crescută.

Activitatea a presupus o colaborare interinstituțională constantă și adaptată fiecărui caz, intervențiile fiind calibrate în funcție de dinamica riscurilor, de deciziile persoanelor sprijinite și de evoluția situațiilor familiale. Abordarea a rămas una non-punitivă și respectuoasă față de autonomia decizională, chiar și în situațiile în care persoanele au ales să se reîntoarcă temporar

În relații abuzive, menținând deschis accesul la servicii și disponibilitatea de intervenție în caz de reactivare a riscului.

În paralel cu intervenția directă, activitatea a integrat componente de informare și prevenție, inclusiv prin raportare la Campania internațională a celor 16 Zile de Activism împotriva Violenței de Gen, utilizată ca oportunitate de consolidare a înțelegerii formelor contemporane de violență, inclusiv violența digitală, și de întărire a mesajelor privind dreptul la siguranță, demnitate și autonomie.

Cumulativ, în intervalul de raportare, **un număr de 15 victime ale violenței domestice și violenței de gen au beneficiat de servicii specializate**, conform planificării asumate prin proiect. **Indicatorul vizat – sprijinirea a 15 persoane prin servicii specializate – a fost atins în proporție de 100%**, confirmând capacitatea proiectului PASSUS de a furniza intervenții integrate, coerente și adaptate unor situații de vulnerabilitate severă, într-un cadru profesionist și responsabil.

Activitatea 2. Realizarea unor activități de prevenire a fenomenului violenței domestice prin informare și prevenire pe teme privind tipurile de violență și modul de manifestare a acestora, prevederi legale în domeniu, tipurile de suport disponibil, etc. (50 de fete și femei informate privind fenomenul violenței de gen) (L10-L11)

În lunile **noiembrie și decembrie 2025**, în cadrul proiectului PASSUS a fost implementată activitatea de informare și prevenire a violenței domestice și a violenței de gen, ca parte integrantă a intervențiilor de protecție și prevenție destinate fetelor și femeilor din comunitatea Pata Rât, cu precădere din comunitatea Rampă. Activitatea a fost aliniată Campaniei internaționale a **Celor 16 Zile de Activism împotriva Violenței de Gen** și a avut ca obiectiv creșterea nivelului de conștientizare, recunoaștere și înțelegere a formelor de violență, precum

și informarea cu privire la drepturi și mecanismele de sprijin disponibile.

Intervenția a fost concepută într-o manieră graduală și adaptată contextului comunitar, punând accent pe accesibilitate, siguranță emoțională și respectarea ritmului participantelor. În luna noiembrie, activitatea a debutat cu o sesiune de informare dedicată deschiderii

campaniei, adresată unui grup de femei din comunitatea Rampă, având ca focus familiarizarea cu principalele forme ale violenței domestice și de gen. Au fost prezentate și discutate violența fizică, psihologică, emoțională, socială, economică, sexuală și cibernetică, cu un accent distinct pe **violența digitală**, tematică centrală a campaniei din acest an. Abordarea a fost una informativă și non-intruzivă, fără solicitarea relatărilor personale, creând un cadru sigur de învățare și reflecție.

În luna decembrie, campania a fost extinsă și consolidată prin activități desfășurate în proximitatea comunității, adresate unui număr mai mare de fete și femei. Discuțiile au fost structurate ca spații sigure de dialog, în care participantele au putut explora semnificațiile

diferitelor forme de violență, inclusiv cele mai puțin vizibile sau normalizate, și au fost încurajate să le recunoască drept forme de control coercitiv. Un element esențial al intervenției a fost prezentarea serviciilor disponibile prin proiectul PASSUS – suport psihologic, consiliere socială și juridică, sprijin instituțional – subliniindu-se caracterul gratuit, confidențial și accesibil al acestora. Astfel, informația furnizată a fost corelată cu resurse concrete de sprijin, contribuind la creșterea capacității participantelor de a solicita ajutor specializat.

Cumulativ, **50 de fete și femei** au fost informate cu privire la fenomenul violenței de gen, tipurile de violență și formele de suport disponibile. **Indicatorul asumat prin proiect, anume informarea a 50 de fete și femei privind violența de gen a fost atins în proporție de 100%.**

Activitatea 3. Organizarea unor activități de tip cafeneaua femeilor cu rezidente din programul de locuire al ADI ZMC (6 întâlniri, minimum 5 participante/ întâlnire) (L1-L8)

Activitatea a fost implementată ca intervenție de sprijin, informare și empowerment adresată femeilor și fetelor din comunitățile implicate în programele de locuire ale ADI ZMC. Aceasta a fost concepută ca un spațiu securizant, participativ și reflexiv, în care participantele au avut posibilitatea de a discuta teme relevante pentru viața personală, familială și comunitară, într-un cadru bazat pe confidențialitate, respect și validare reciprocă. Tematicile abordate au acoperit un spectru larg de subiecte esențiale pentru consolidarea autonomiei și siguranței femeilor și fetelor. Un accent important a fost pus pe recunoașterea

relațiilor sănătoase versus relații toxice, pe identificarea formelor vizibile și invizibile ale violenței de gen (inclusiv violența psihologică, economică și cibernetică) precum și pe înțelegerea mecanismelor de control și abuz care pot apărea în relațiile de cuplu sau familiale. De asemenea, au fost discutate teme precum rolul statutului juridic de chirie în creșterea securității personale, accesul la prestații sociale, responsabilitățile parentale, sprijinirea parcursului educațional al copiilor, locuirea colaborativă și importanța implicării în viața comunitară. În cadrul întâlnirii dedicate fetelor, abordarea a fost adaptată vârstei și experienței participantelor, utilizând metode relaționale și discuții ghidate care au facilitat recunoașterea timpurie a situațiilor de violență și control, inclusiv în mediul digital. Aceste intervenții au contribuit la creșterea capacității fetelor de a identifica comportamentele abuzive, de a înțelege dreptul la siguranță și autonomie și de a cunoaște resursele de sprijin disponibile. Întâlnirile au funcționat atât ca spații de prevenție și conștientizare, cât și ca mecanisme de reducere a izolării sociale și de consolidare a solidarității între participante.

Din punct de vedere al implementării, activitatea a permis dezvoltarea unui dialog constant între participante și echipa de proiect, facilitând exprimarea experiențelor personale și identificarea nevoilor reale de suport. Prin caracterul său comunitar și participativ, „Cafeneaua

Femeilor” a contribuit la întărirea capitalului social, la validarea experiențelor individuale și la consolidarea sentimentului de apartenență la o comunitate de sprijin.

Cumulative, au fost organizate **6 ediții ale Cafenelei Femeilor**, cu un **număr mediu de 8 participante per întâlnire**. Indicatorul vizat, **anume organizarea a 6 întâlniri de tip Cafeneaua Femeilor, cu minimum 5 participante per întâlnire, a fost atins în proporție de 100%**, confirmând relevanța activității.

IV. Capacitate instituțională

Activitatea 1. Organizarea de activități de intervizare și supervizare pentru specialiștii implicați în proiect (24 întâlniri de intervizare și supervizare cu 13 specialiști implicați în furnizarea de servicii sociale) (L1-L11)

Activitatea de organizare a sesiunilor de intervizare și supervizare a avut rolul de a asigura calitatea profesională, coerența metodologică și sustenabilitatea emoțională a echipei de specialiști implicați în furnizarea de servicii sociale în cadrul proiectului PASSUS. Întâlnirile au fost concepute ca spații structurate de reflecție profesională, analiză aplicată a cazurilor complexe și reglare a practicilor de intervenție, într-un context de lucru caracterizat de vulnerabilitate socială severă, traumă și presiuni operaționale ridicate.

Sesiunile de supervizare au funcționat ca mecanisme formale de ghidaj profesional și suport ocupațional, facilitând analiza dilemelor etice, a deciziilor sensibile din managementul de caz și a modului de echilibrare a relației dintre respectarea autonomiei persoanelor sprijinite și responsabilitatea profesională de protecție. Complementar, întâlnirile de intervizare au oferit un cadru colaborativ de învățare mutuală, în care specialiștii au împărtășit experiențe de teren, au discutat strategii de intervenție și au contribuit la consolidarea unui repertoriu comun de bune practici. Împreună, aceste procese au susținut prevenirea epuizării profesionale, menținerea igienei emoționale și dezvoltarea unei culturi organizaționale bazate pe reflecție, sprijin reciproc și responsabilitate profesională.

În luna **decembrie**, activitatea a atins pragul asumat prin proiect, fiind realizate **16 întâlniri de supervizare și 16 de intervizare**. Astfel, **indicatorul aferent Activității 1 a fost atins în proporție de 100%**.

Activitatea 2. Formarea și implicarea studenților practicanți în activitățile proiectului (L1-L9)

Studenții practicanți au fost implicați gradual și supravegheat în activități de teren, în funcție de nivelul de pregătire și competențele individuale, participând la intervenții socio-educative, activități de grup, acțiuni comunitare și procese de sprijin educațional. Integrarea acestora în echipă a fost realizată într-un cadru clar definit, cu respectarea principiilor etice și profesionale, și cu asigurarea unui suport constant din partea specialiștilor implicați în proiect. Activitatea a contribuit atât la dezvoltarea competențelor profesionale ale studenților, cât și la întărirea capacității operaționale a echipei, prin diversificarea resurselor umane implicate în implementare.

Un accent distinct a fost pus pe formarea practică în domenii relevante pentru intervenția socială integrată, precum lucrul cu grupuri vulnerabile, intervenția informată de traumă, comunicarea profesională, respectarea confidențialității și înțelegerea rolului instituțional al

serviciilor sociale. Prin participarea directă la activitățile proiectului, studenții au avut oportunitatea de a înțelege complexitatea intervenției sociale în contexte de marginalizare severă și de a-și consolida motivația profesională. Prin cei 7 studenți implicați în activitățile proiectului, Indicatorul a fost atins și depășit în proporție de 140%.

MANAGER DE PROIECT
MONICA-ELENA GRÄFF